

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Capita Libri Tertii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

14. Scias pro certo, quia morientem, te oportet, ducere vitam. *Psal. 43.*
 Et quanto quisque plus sibi moritur, tanto magis Deo viuere incipit. Nemo aptus est ad comprehendendum caelestia nisi se submiserit ad portandum pro Christo aduersa. Nihil Deo acceptius, nihil tibi salubrius in mundo isto, quàm libenter pati pro Christo. Etsi eligendum tibi esset, magis optare deberes pro Christo aduersa pati, quàm multis consolationibus recreari; quia Christi similior esses, & omnibus sanctis conformior. Non enim stat meritum nostrum & profectus status nostri, in multis suauitatibus & consolationibus; sed potius in magnis grauitatibus, & tribulationibus perferendis.

15. Si quidem aliquid melius & vtilius saluti hominum, quàm pati fuisset; Christus vtique verbo & exemplo ostendisset. Nam & sequentes se discipulos, omnesque eum sequi cupientes, manifestè ad crucem portandam hortatur, & dicit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.* *Luca 9.*
 Omnibus ergo perlectis & scrutatis, sit hæc conclusio finalis: *Quoniam per multas tribulationes, oportet nos intrare in regnum Dei.* *Mat. 14.*

LIBER TERTIVS.

De interna consolatione.

CAPITA LIBRI TERTII.

D e interna Christi loquutione ad animam fidelem.	Cap. I
Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.	II
Quòd verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quòd multi ea non ponderant.	III
Item: Oratio ad implorandam deuotionis gratiam.	
Quòd in veritate & humilitate coram Deo conuersandum est.	IV
De mirabili effectu diuini amoris.	V
De probatione veri amatoris.	VI
De occultanda gratia, sub humilitatis custodia.	VII
De vili aestimatione suiipetus in oculis Dei.	VIII
Quòd omnia ad Deum, sicut ad finem ultimum, sint referenda.	IX
Quòd spreto mundo, dulce est seruire Deo.	X
Quòd desideria cordis examinanda sunt & moderanda.	XI
De informatione patientia & luctamine aduersus concupiscentias.	XII
De obedientia humilis subditi, ad exemplum Iesu Christi.	XIII
De occultis Dei iudicijs considerandis, ne extollamur in bonis.	XIV
Qualiter standum sit ac dicendum in omni re desiderabili.	XV
	Itē

<i>Item: Oratio pro beneplacito Dei perficiendo.</i>	XVII
<i>Quod verum solatium in solo Deo est quaerendum.</i>	XVII
<i>Quod omnis sollicitudo in Deo statuenda sit.</i>	XVIII
<i>Quod temporales miseria, exemplo Christi, aequanimiter sunt ferenda.</i>	XVIII
<i>De tolerantia iniuriarum, & quis verus patiens probetur.</i>	XIX
<i>De confessione propria infirmitatis, & huius vitæ miseris.</i>	XX
<i>Quod in Deo, super omnia bona & dona, requiescendum est.</i>	XXI
<i>De recordatione multiplicium beneficiorum Dei.</i>	XXII
<i>De quatuor magnam importantibus pacem.</i>	XXIII
<i>Item: Oratio contra cogitationes malas.</i>	
<i>Item: Oratio pro illuminatione mentis.</i>	
<i>De evitacione curiosa inquisitionis super alterius vitæ.</i>	XXIV
<i>In quibus firma pax cordis & verus profectus consistit.</i>	XXV
<i>De eminentia liberae mentis, quam supplex oratio magis meretur, quam lectio.</i>	XXVI
<i>Quod priuatus amor à summo bono maximè retardat.</i>	XXVII
<i>Item: Oratio pro purgacione cordis, & caelesti sapientia.</i>	
<i>Contra linguas obrectatorum.</i>	XXVIII
<i>Qualiter instante tribulatione, Deus inuocandus est, & benedicendus.</i>	XXIX
<i>De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperanda gratia.</i>	XXX
<i>De neglectu omnis creatura, ut creator possit inueniri.</i>	XXXI
<i>De abnegacione sui, & abdicacione omnis cupiditatis.</i>	XXXII
<i>De instabilitate cordis, & de intencione finali ad Deum habenda.</i>	XXXIII
<i>Quod amanti sapit Deus super omnia & in omnibus.</i>	XXXIV
<i>Quod non est securitas à tentacione in hac vitæ.</i>	XXXV
<i>Contra vana hominum iudicia.</i>	XXXVI
<i>De pura & integra resignacione sui ad obtinendam cordis libertatem.</i>	XXXVII
<i>De bono regimine in externis, & recurso ad Deum in periculis.</i>	XXXVIII
<i>Quod homo non sit importunus in negotijs.</i>	XXXIX
<i>Quod homo nihil boni ex se habet, & de nullo gloriari potest.</i>	xl
<i>De contemptu omnis temporalis honoris.</i>	xli
<i>Quod pax non est ponenda in hominibus.</i>	xlii
<i>Contra vanam & secularem scientiam.</i>	xliii
<i>De non attrahendo sibi res exteriores.</i>	xliv
<i>Quod omnibus non est credendum, & de facili lapsu verborum.</i>	xlv
<i>De confidentia in Deo habenda, quando insurgunt verborum iacula.</i>	xlvi
<i>Quod omnia graua pro aeterna vitæ sunt toleranda.</i>	xlvii
<i>De die aeternitatis, & huius vitæ angustijs.</i>	xlviii
<i>De desiderio aeternae vitæ, & quæta sunt certatibus bona promissa.</i>	xliv
<i>Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.</i>	l

Quod

Quod humilibus insistendum est operibus, cum deficitur à summis. lI
 Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis verberibus
 reum. lII

Quod gratia Dei non miscetur terrena sapientibus. lIII

De diuersis motibus natura & gratia. lIV

De corruptione natura, & efficacia gratia diuina. lV

Quod nos ipsos abnegare & Christum imitari debemus per crucem. lVI

Quod homo nõ sit nimis defectus, quãdo in aliquos labitur defectus. lVII

De altioribus rebus & occultis iudicijs Dei non scrutandis. lVIII

Quod omnis spes & fiducia in solo Deo est figenda. lIX

CAPVT I.

De interna Christi locutione ad animam fidelem.

2. **A**vdiam, quid loquatur in me Dominus Deus. Beata anima, *Psal. 84.*
 quæ Dominum in se loquentem audit, & de ore eius conso-
 lationis verbum accipit. Beatae aures, quæ venas diuini susurri
 suscipiunt, & de mundi huius susurrationibus nihil aduertunt. *1. Reg. 3.*
 Beata planè aures, quæ non vocem foris sonantem, sed intus *Matt. 13.*
 auscultant veritatem docentem. Beati oculi, qui exterioribus
 clausi, interioribus autem sunt intenti. Beati, qui interna pene-
 trant, & ad capienda arcana caelestia magis ac magis per quoti-
 diana exercitia se student preparare. Beati, qui Deo vacare ge-
 stiunt, & ab omni impedimento seculi se excutiunt.

2. Animaduerte hæc anima mea, & claude sensualitatis tuæ
 ostia: vt possis audire, quid in te loquatur Dominus Deus tuus. *Psal. 84.*
 Hæc dicit dilectus tuus: Salus tua ego sum pax tua, & vita tua. *Psal. 37.*
 Serua te apud me, & pacem inuenies. Dimitte omnia trãsitoria,
 quere æterna. Quid sunt omnia temporalia, nisi seductoria? Et
 quid iuuant omnes creaturae, si fueris à creatore deserta? Omni-
 bus ergo abdicatis, creatori tuo te redde placitam ac fidelem, vt
 veram valeas apprehendere beatitudinem.

CAPVT II.

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.

1. **L**oquere Domine, quia audit seruus tuus. Seruus tuus sum *1. Reg. 3.*
 ego, da mihi intellectum, vt sciam testimonia tua. Inclina *Psal. 115.*
 cor meum in verba oris tui, fluat vt ros eloquium tuum. Dicebãt
 olim filij Israël ad Moysen: *Loquere tu nobis, & audiemus; non lo-* *Exod. 20.*
quatur nobis Dominus, ne fortè moriamur. Non sic Domine, non sic
 oro; sed magis cum Samuele propheta humiliter ac desideranter
 obsecro: *Loquere Domine quia audit seruus tuus.* Non loquatur *1. Reg. 3.*
 mihi Moyses, aut aliquis ex prophetis, sed tu potiùs loquere Do-
 mine Deus, inspirator & illuminator omnium prophetarum;
 quia tu solus sine eis potes me perfectè imbuere, illi autem sine
 te nihil proficient.

2. Pos-